

1031. szám.
Május 19. 1878.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvárusnál. **Kiadó-hivatal:** Pest bará-
tok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nompareille sor 10 kr.

XXI. évfolyam.

KELETI REGÉK.

— Irta JÓKAI MÓR. —

II. A jedikulai rab.

Élt egyszer a krimiai félszigeten egy jámbor fiatal orosz pópa, a kit Athanáznak hívtak, azokban az időkben, a mikor még a Krimet tatár fejedelmek kormányozták. Ezek gyakori hadjárataikban a szomszéd kozákokkal hol ellenségek, hol szövetséges társak voltak. Mikor ellenségek voltak, akkor rabságra hajtottak a kozák népből egy sereget, mikor meg szövetségesek lettek, akkor a rabjaikat szabadon bocsáták. A rab kozákoknak azonban megtetszett a krimi jó gyümölcsstermő vidék, nem tértek vissza az ős pusztáikra, ott települtek le, föld volt hozzá elég; egészen meg voltak elégedve a sorsukkal. Több falujok volt már, úgy hogy archimandritát is választottak: egy ilyen falunak, (a minek a nevét Dobropolnak jegyezték fel) volt a pópája Athanáz, a ki még akkor fiatal harmincz éves legény volt: fogadott fia az archimandritának Nestornak, a ki a leányát is neki adta feleségül, a derék jó Helenkát.

Athanaz a legboldogabb ember volt a kerek földön: mindene volt, a mit csak szem, száj és szív megkíván. Háza, ha csak fából volt is, de különb minden palotánál; mert ez a ház tele volt boldogsággal: a palota pedig tele van nyugtalansággal, aggodalommal, irigységgel és bubánattal. Kis kertjében a háza mögött mindenféle gyümölcs termett, a minek a tatárok már abban az időben is nagy mivelői voltak, azoktól eltanulta a kertészséget s az volt egész szenvedélye, gyönyörűsége. A felesége, Helenka, ha nem volt is valami nagyon szép (kissé himlő helyes volt az arcza) de igen áldott jó kedélyű aszszony volt, a kinek a lelke simasága elfeledteté az arcz ragyáit: csupa engedelmesség és szeretet; aztán kitűnő gazdaszszony volt: csak úgy égett a keze alatt a munka. Nem volt mellette az urának semmi gondja. Pompásan tudta elkészíteni a málépuliszkát; a málé már akkor ismeretes volt a

Krimben: ez is marasztotta egy részt ott a kozákokat: mert Ukrániában az meg nem terem. És Athanáz azt tartotta, hogy a málé puliszkánál meg a bálmosnál nincs fölségesebb eledel a három szegletű földön. (Nem mondhatta azt, hogy a »kerek földön«, mert a krim háromszegletű s ő azontul semmi más földet nem ismert.) Italokkal is a legválogatottabbakkal táplálta az ő kedves urát a jó Helenka: mikor zsendiczét készített, akkor édes savóból csinálta a nektárt, mikor vajat köpült, akkor savanyu iróból, s ősszel, mézszüret idején még méhsert is készített a számára, a minél felségesebb italt bizonyára maga a Kalga-szultán sem izlelt soha! Fonni, szöni is tudott a derék aszszony: az ő ura minden vasárnap tisztát válthatott, úgy gondoskodott róla s minden reggel maga fésülte meg, maga fonta be az ura szép hosszú szöke haját akkori szokás szerint.

Sőt még az az urasága is meg volt Athanáznak, hogy egy szamarat is tarthatott s vasárnaponként azon járhatta be a faluját. Mivelhogy Dobropol ott a hegy hátán úgy el volt szórva, hogy reggeltől estig tartott, míg az ember az egyik végétől a másikig ért, s öt temploma volt (kicsiny fa-templomok) a mikben a legközelebb eső házikók népe ősszegyült ajtatoskodni. — És a népség is nagyon szerette Athanáz pópát, uton utfelén mindenki kezét csókolt neki, megfizette a dézmát, a párbért, a lukmát, s a termése zsengeit mindenki megosztá vele. Bizonyos kilátása volt rá, hogy ha az apósa meghal, ő lesz helyébe választva archimandritának s neki is olyan kerek arczája, olyan domboru termete lesz, mint annak, ha eljön az ideje.

Egy zivataros estén azonban szokatlan látogatója akadt a dobropoli kis paplaknak. A zápor szakadt, a hegyi utak átváltoztak rohanó patakok medrévé, a villámlobbanástól horkoltak a lovak. Egy egész karaván jött lóháton. Mi hozta őket erre a vidékre? Talán úgy tévedtek el? Soha se járt Dopropolon keresztül olyan utas, a ki patkó nyomot hagyott volna maga után. S ez egy egész csapat volt, élén egy aszszony.

Athanáz pópa lakása elé érve, bebocsátást kértek: a zivatar beszorította őket. A pópa

valamenynyinek nem tudott szállást adni, mert szűk volt a háza: mindössze egy szobából, meg egy konyhából állt az egész, a kíséret egy részének a szomszéd viskókban kellett elhelyezkedni; maga a vezérnő rendelkezett, ki hová menjen. Egész csapat fegyveres férfiakból állott: a pópához csak két csatlósával együtt tért be, kik uti izákjait hozták utána s aztán kinn maradtak a konyhában.

Athanáz csak most látta, hogy szebb nő is van a világon az ő feleségénél. De még menynyire szebb! Az ember ha a szemébe néz, azt hiszi, hogy villámlott; ha a hajfürteire tekint, azt hiszi, hogy éjszaka van, s ha az arczát mosolyogni látja azt hiszi, hogy a nap sütött ki. Hát még mikor megszólal, azt az ember még a szívével is meghallja. Öltözete csupa selyem volt és drága prém; nyakán, füleiben olyan gyöngyök, a mik fénylenek és olyan kövek, a mik szikráznak.

A jó Helenka kezét is csókolt a fényes urnőnek, a mit az meg is engedett neki, mintha bizonyos volna felőle, hogy az őt megilleti s a papné azután gazdaszszonyi szemérmetséggel engedelmet kért az uri vendégnőtől: hogy ha nem tudná őt egész rangjához illő módon ellátni; de a mi szegénységüktől kitelik, azt szívesen fogja adni: maga fog rögtön készíteni estebédet finom »bálmost«, a mi készül málé lisztből, forró bivalytejbe eregetve, s annak a készítése nagy tudomány: s az igen drága jó étel; mert azt az ő ura nagyon szereti; minden szombat este azt kell neki készíteni.

— Csak tedd jó aszszony, a mit akarsz, mondá neki a vendégnő, én magamról gondoskodtam eléggé.

S azzal egy tenyér csattantására a két csatlós kiszedett az izákokból mindenféle sülteket, pástétomokat és süteményeket, mellé ezüst kulacsokat, s felteríté a pópa tölgyfa asztalát drága selyem abroszszal, a mibe arany meg ezüst virágok voltak szöve, s arra rakott fel minden ételt, italt, ezüst tányérokat s arany étszereket hozzá.

Hanem azért a Helenka is felterítette ugyanannak az asztalnak a másik végére a maga saját szötte sávolyos abroszát, a szép veres gyapot tulipánokkal a szegélyén, s kitette

rá a virágos mázos cseréptányérát a fényes czin kalánnal, hogy majd arról költi el az ő ura a felesége főzte bálmost, a mi jobb a világ minden pástétomainál. Aztán kiment a konyhába, hogy azt elkészitse.

Az urí vendéghölgy azonban nem akarta, hogy egyedül étkezzék; hanem azt kívánta, hogy a házi gazda üljön oda mellé, s a két ezüst tányérja közül az egyiket oda adta eléje, s a sültekből és pástétomokból saját maga szelt le neki, úgy rakta a tányérjára, s maga hámozott meg a számára egy olyan arany színű almát, a minek a héja a hámozás alatt illatos gőzt lövell ki magából, hogy az mint a tömjén, úgy tölti be a házat. Azt is megfelezte vele. És Athanáz pópa soha életében olyan csodálatos izes étkeket nem evett; sem olyan zamatos gyümölcsöt nem izlelt. Azt egyenesen a paradicsom közepéből hozhatták.

Hát még mikor a vendég hölgy abból a hólyagos ezüst kulacsból megkóstoltatta vele azt az ismeretlen italt, a mi édességet, illatot és lángot önt egyszerre; nem is a gyomorba megytán, hanem fel a fejbe és le a szivbe.

Eitől az italtól sokat megtanul az ember, a mit addig még nem tudott. És sokat elfelejt a mit addig tudott.

Athanáz pópa először is azt felejtette el, hogy a jó Helenka már behozta a fatálba kitett bálmost, a közepébe dugott bükkfa kanállal s letette szerényen az asztal szegletére, s visszavonult megint a konyhába, bizonyosnak tartva, hogy mikor ismét visszajön a szobába, akkorra az a tál üres lesz, mert az ő ura azt a felesége főzte bálmost nagyon szereti: hirmondót se hágy belőle a tál fenekén! — »Isten adja jó egészségére!«

(Folytatása következik.)

A R É G I N Ó T A.

*Szegénységről, koldus botról
Szól a mindennapi nóta,
Hol mélázza, hol csapongva,
Nem is kell már hozzá kóta.*

*»Oda lesz a nemzeti bank —
Közös lesz a vámterület,
Ha sorainkból nem választ,
Magyar, oláh, rácز kerület.«*

*»Drága lesz a kávé czukor,
Petroleum, ruha-szővet.«
Erősíti nyakra-főre
Fuzionált s szélbal követ.*

*»Bor, pálinka, a trafika,
Gabna ára, megduplázva;
Testvéreim, atyafiak! —
Bécsben van az megcsinálva.«*

*S ígérnek fűt, s ígérnek fát —
Eldorádót, gyöngy-életet,
— No választók, csak rágjátok
Át nekik a — czukor-hegyet.*

Ama bizonyos csizmadia és felesége

kérdései s feleletei.

— — (Ugyan népszerű emberré lett az a Szilágyi Dezső.) Ugy mondd inkább, hogy diákszerűvé. (No hiszen az mindegy; a diákság csinálja a népszerűséget.) Könnyű ám annak a Szilágyinak, mert professzor; a diákjai félnek a szekundától s mert a tanuláshoz nincs nagy kedvök, tüntetnek a professzor ur mellett. Így aztán könnyű népszerűséget szerezni. (Még diáknak lenni.)

— — (Az osztrák képviselőház pénzügyi bizottsága egyszerűen mellőzni határozta az Andrássy gróf 60 milliós hitelére vonatkozó javaslatot.) Hogy ott nem hagyja őket az az Andrássy! (Ez olyan nagy ok volna az ott-hagyásra?) Már hogyné? hiszen nyilván való, hogy bolondnak nézik, — azt tartván hogy fapénzzel is kifizethetik.

— — (Mit akarhatott Ürményi Miksa az ő határozati javaslatával?) Azt mondja, hogy keresni akarta a világosságot. (Hát akkor minek vonta vissza?) Furcsa! hát bizonyosan azért, mert fél a világosságtól.

— — (Bismarck herczeg halmak nevezte Angliát.) De ugy-e hogy nem tudja hálóba keríteni?

— — Gorcsakoff herczeg nagyon rosszul van, azt hiszik, hogy nem képes tovább foglalkozni az államügyekkel; már ki is szemelték az utódját. (Azt szeretném, ha még is csak ő folytatná az államügyeket.) Hát aztán miért? (No, ha — nem képes rá.)

— — (Bukarestben nagyszerű oroszellenes tüntetés volt.) Hogy-hogy? (Egy majalison, mikor az angol főkonzul oda ment, a banda az angol himnust játszotta. Volt taps, éljenzés; az orosz tiszték persze azonnal, mint-ha kámforrá váltak volna, úgy elpárologtak.) Pedig a

medve szereti ám a muzsikát. (Muzsikája válogatja. A jámbor oláh dudáját nagyon kedveli, de az angol bumberdőtől úgy látszik nagyon irtózik, mert ennek magva szokott lenni.)

Az én Károly barátom.

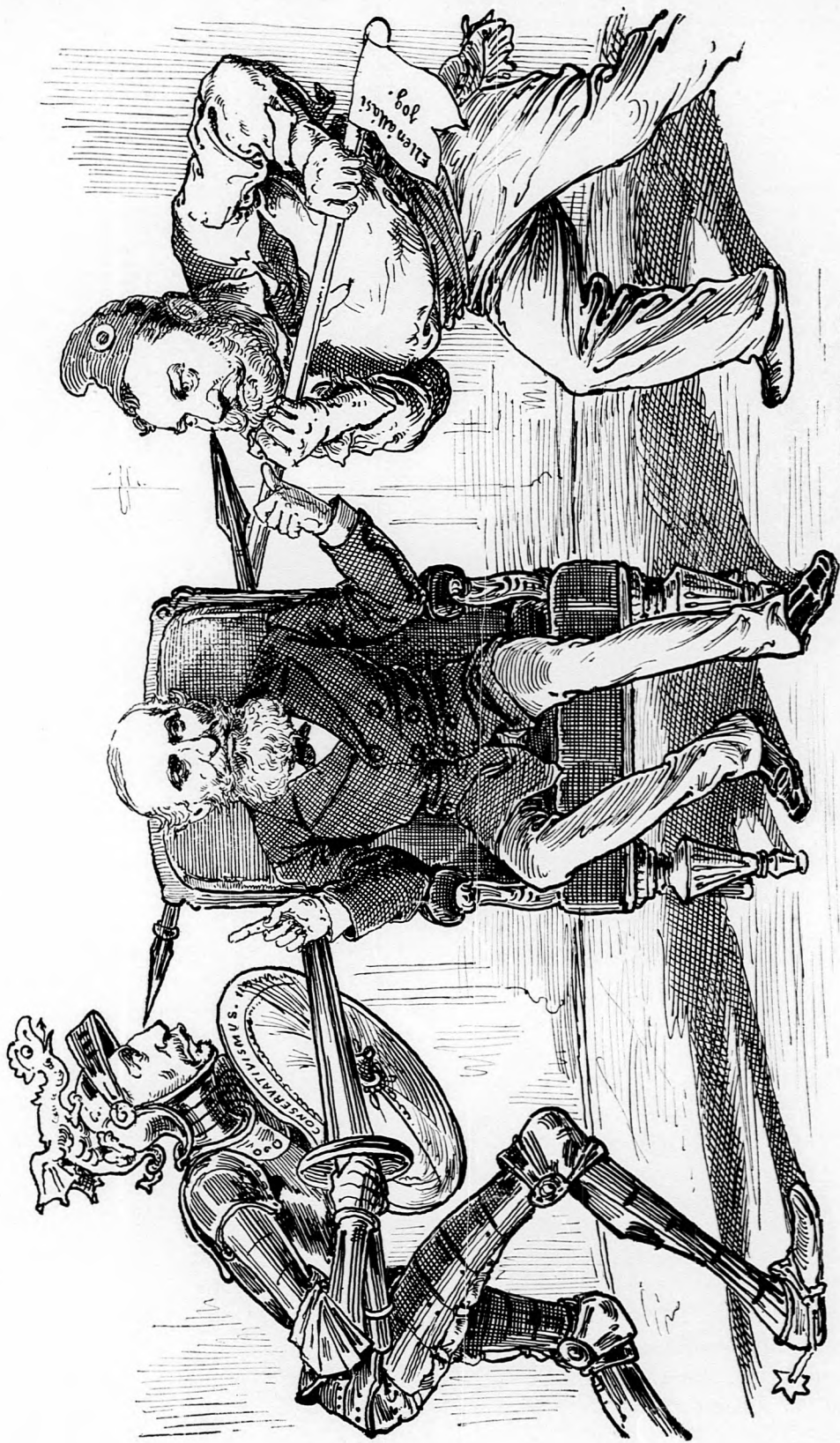
Nem keresztelt soha még pap
Olyan áldott lelket:
Nála még a csavargók is
Menedéket leltek.
Csődültek is kéregetni
A csavargók rája.
— Szegény Károly barátomnak
Ez volt a hibája.

Barátait úgy szerette
Hogy magát se jobban:
Hűségesen támogatta
Jó és rossz napokban;
Nyitva állot éjjel nappal
Szive és tárczája.
— Szegény Károly barátomnak
Ez volt a hibája.

A lányokért szive lelke
Forró lázban égett,
Még sem tudott akasztani
Egy jó feleséget.
Pedig gyakran négy, öt lányt is
Vitt el vacsorára.
— Szegény Károly barátomnak
Ez volt a hibája.

A kocsmában este, reggel
Vala ő kedvetlen,
Haragos volt a kancsóra:
Mért nem feneketlen?
Hej, de soha sem kérdezte:
Mi a bornak ára?
— Szegény Károly barátomnak
Ez volt a hibája.

Oda is lett egy év alatt
Kertje, háza, földje,
S barátok is, leányok is
Elfordultak tőle.
Mit volt tenni?... egy golyótól
Kidőlt élet-fája.
— Ez volt Károly barátomnak
Utolsó hibája.

— Ha én most közöttük nem ülnek, hogy szurnák ki ezek egymásnak a szemeit kölcsönösen.

TAVASZI

— Egy férj

Akadály-verseny.

Magán-fogadás.

Patay István és „Borsszem Jankó.”

Nem ugy volt ám az Borsszem Jancsi, a hogy azt uraságod meséli.

Uraságod ugyanis azt meséli, hogy soha sem volt alkalma közelebbi ismeretséget kötni Estván bácsival s keserű könyeket hullat azért, hogy a megboldogult nem nevezhette uraságodat »öcsémnek.«

Pedig dehogy is nem volt alkalma uraságodnak az öreggel megismerkedni! Gondolkozzék csak!

Ha nem jut eszébe: majd elmondom én, hogy mikép ismerkedtek meg?

Akkor-tájban történt, mikor a »Borsszem Jankó« még kilencznapos korát élte. Nyiladozott a szeme. Lepingáltatta Patay-t és Csiky-t abban az ismeretes ornatásban: kulacschal, pipával és más ilyen szerszámmal.

Embereink látva e képet, mód nélkül megharagudtak. Elhatározták, hogy másnap reggel felkeresik a »Borsszem Jankó« »jordányát« és azzal az ismeretes fokossal eldöngetik.

És bizony nem feledték el határozatukat. Másnap csakugyan bekopogtattak a »B—m J—ó« szerkesztőségében. A szerkesztő ur akkor-tájban garçon-életet élt: délig aludt. Ez alkalommal is épen legjavában gyakorolta ezt a szokását. Csak akkor nyitogatta szemeit, mikor a két öreg előtte állott, s az egyik rákiáltott:

— Talpra Iczig!

A szerkesztő urnak is elfogyott erre az a tulajdonsága, a mit bátorságnak neveznek. De mégis maradt nála valami: a furfang.

Hirtelen mosolygó arcot vágott (ehez neki igen alkalmas arca van), örömet mutatva ugrott ki ágyából és sietett vendégei elé:

SPORT.

élményeiből. —

Asszonyosságok-dija.

Fuss vagy fizess!

— Isten hozta kedves tekintetes uraim! Milyen váratlan szerencse! Nem is tudom hova legyek örömben.

Aztán kiáltott a cselédnek:

— Hej Zsuzsi szaladjon a boltba, hozzon likört meg szilvóriumot.

A két öreg meg volt lepetve. E nem reményelt szives fogadás egészen kiverte szivökből a haragot.

Hatalmas früstököt csaptak. Ők ketten. A szerkesztő ur csak állt a székek megett s töltögetett. Mikor a vendégek eltávoztak, még meg is veregették a szerkesztő ur vállát.

— Nem olyan rossz fiu ez, mint képzeltük.

Hanem az az egy igaz, hogy azért sem Estván, sem Sanyó bácsi nem nevezte »öcsémnek« a szerkesztő urat.

Mert a bucsu is úgy szólt: hogy

— Szervusz Iczig!

Dévaj Levente.

Az egyetemről.

Tanár: Van-e minden tárgynak színe?

Tanár-jelölt: Van, a mennyiben a színtelen tárgyak is színesek.

T. Miért tartják a paedagogusok helyesnek a természetrajzi előadásánál a tárgyak bemutatását?

T.j. Mert csak akkor szemlélhetni a tárgyat, ha látjuk.

T-r. Mondja meg kérem: ki volt a physiocratizmus rendszerének megalapítója?

Jogász: Egy magyar ember.

T-r. Hm! Meg tudná mondani a nevét?

J-sz. Kvesznai (Quesnay.)

T-r. Igen jól van.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Nem teczenik nekem megmondanyi, hogy milyen parti izz vagyog in voltakipen: egyesült elenziki, vagy nem? Mer in ezt magam nem tudok, miota tárgyaltunk kipvizselő hazban Andrassy grof 60 miliozs pot-hitelit. A kazuzs következő:

Egyesült elenziki kluban elhatároztuk, hogy Ürményi tek. barátom urammal megrendelünk egy határozati javaslatot, kiben elib rakinszeritünk miniszterelnyögöt, hogy mesiljen el fülirül-farkara mindent: hova fogja forditanyi külügyminiszter a 60 miliot? tovaba kixaminalyuk következő kirdisekre: megve-rünk-e muszkat, vagy pedig muszka ver meg

nekünket? lesz-e cholera vagy mas epidemikuzs betegsig haboru utan vagy nem? stb. Ha kieligitő valaszt nyerünk, akor osztan maj meglatyuk, hogy adunk-e aztat a 60 miliot?

Ürminyi meg izz fabrikalta, Kaas Ivor meg izz videlmezte hazban határozati javaslatot ugy, hogy Ürminyi menten vissza vonta. Enek a vissza-vonasnak osztan lete mig csag vissza-vonast a következőzmineye. Mer mozt mar nem tuta egyezsült elenzik: mit csinalyon? Kaasszal tarcsone vagy Ürminyivel? Mikor szavazazsra kerüli sor, in mig mindig nem tutam, hogy Kaas-ista, vagy Ürminyista vagy mista vagyog? Eczer csag felál Ürminyi. Kaas ülve marad —: maradok in izz ülve. Ürminyi ram kacsint, hogy alyak fel; emelkednyi kezdek — akor meg Kaas rantya meg atilamat, hogy hiszen ha egyesült elenziki vagyog, szavazak vele; igen am de Ürminyi izz apelalya egyesült elenzikisigre: szavazak vele. Izs igy ranczigaltak hol egyik fel galiromnal, hol masig le atila-szarnyanal fogva, hogy engemet a forosag környikezet. »No forgos-atta!« kialtak in fel mikor mar bolondozazs miat miregbe jötem, »szip egyezsülis ez! ugy latok, hogy korpaba keveretem, nem egyesült elenzikibe.« Azal kaptam kucsmat izz szalatam ki mint a nyul. — Jövö valasztasoknal eltagadok azt izz, hogy valaha tagja voltam enek a partnak, hol azt se tuggy mar jozan ember: fiu-e vagy lanyka?

Maratam

alazatos szolgálja

J. Z.

Mi minden a habarékpárt.

A habarékpárt először is rőfös kereskedő, mert rőfszámra méri programjait, azután szücs: csak-hogy olyan medve bőrt árul, melynek medvéje még meg sincs löve; továbbá eszmadia, mert a süldő párt-vezérek már egymásban többször csizmadiát fogták; negyedszer kalapos, mert annyi köztük a vas kalapos, hogy bajos lesz azokat a választás után is egy kalap

alá hozni; ötödször lakatos, mert köztük van Kerká-polyi, az ő híres megadóztatási kulcsával; hatodszor esztergályos, mert temérdek szépen kiesztergályozott politikai phrázist hoz forgalomba; s végre keztyűs, mert szeretné megtanítani Tiszát, hogy kell keztyűben dudálni, de miután a miniszter-elnök nem mutatkozott hajlandónak ily tanulmányra, e mesteriséggel csakhamar kénytelen volt fölhagyni.

Vigasztalásul.

Panaszkodik a Borsszemnek
 Porzó kiadása,
 Hogy »öcsém«-nek soh' sem mondá
 Őt Patay bátya.

Szegény Janó! vigasztaljon
 Az a tudat téged,
 Hogy »czó ki«-nek szokta hívni
 Ő a te-féléket.

S e czimből ő a részedet
 Bő kézzel kiadta.
 — Ne vádold hát Estvánt nagyra —
 Látásnak miatta.

I.

Jókor szólta el magát.

Esküvőre ment a fiatal pár. A vőlegény karon vezette menyasszonyát. A templom dombon fekvődt s kegyetlen rossz ut vezetett fel hozzá. Meg is rőtta a menyasszony nagyon.

— Jaj, beh rossz ez az ut.

— De milyen! — ha másodszer nősülök, nem is jövök ebbe a templomban esküvőre, felelt méltatlankodva a vőlegény.

Megtalálta zsák a feltját.

Egyik megdicsőült poigártársuk temetéséről ballagott haza felé két jó barát: Köpczös és Tömzsi, mindakettő szerfelet elhizott ember. A világ mulandóságáról beszélvén, Köpczös felsóhajt:

— Hja! Nem sokára engem is ki fogtok majd vinni.

— Dejszen — felel Tömzsi téged ki nem czipel hat ökör sem.

— Micsoda? — mordul fel Köpczös — még te beszélsz? Olyan mint te, elbir engem egy is.

Szeleburdi és Beleszurdi.

Szeleburdi: Azt mondják, hogy Talleyrand szerint azért adta az isten az embernek a nyelvet, hogy gondolatait eltakarhassa.

Beleszurdi: No ha ez igaz, akkor az isten alig ha teremtette a nyelvet — Hefli számára.

Szeleburdi: Hallottad pajtás, milyen lóhátról beszélt ez a Hefli Tiszáról?

Beleszurdi: Az igaz, kanem meg is mutatta neki Tisza, hogy csak afféle — Sonntagsreiter.

Beleszurdi: Be furcsa isten teremtése ez a habarékpárt. Hogy kenifeni magát mindenféle deák-párti pomádéval.

Szeleburdi: Csakugyan úgy van; meg 48-ki tinkturát is használ.

Beleszurdi: Használni használ, csak hogy nem használ neki.

Beleszurdi: De fránya nagy a szerencséje annak a Blaskovicsnak.

Szeleburdi: Hogy-hogy?

Beleszurdi: Csakugyan, hogy neki olyan kincseme van mely nem költi, de szerzi a pénzt.

Beleszurdi: A habarékpárton látszik meg legjobban hogy tavasz van.

Szeleburdi: Az igaz Kaas Ivor kifakad, Ürményi fészkelődik, Bánhidy meg Apponyi pedig — párosodtak.

Méltányos alku.

János gazda betért egy boltba, hogy ostort vegyen.

— Hogy adja Mózes gazda ezt a hitvány ostort? — kérdi a boltostól, egyet suhintva a kezébe fogott ostorral.

— Huszonkét khrajczárért, János gazda.

— Thyü! Mózes gazda, nagyon drágán tartja; a vásáron husz khrajczárért veszek mindig.

— Thudja kend mit? mennyiért vesz kend azon a vásáron ostor nyelet?

— Tíz khrajczért!

— Hát ostort?

— Azt is.

— No hát én is engedek, de kend is engedjen; én adom kendnek az ostort egy khrajczárral olcsóbban, odadom 9 krért, de osztán kend is adjon valamivel többet a nyeléért; adjon érte 13-at.

Igy már inkább rá állott János gazda.

A D... ur kirendelt Z... katasztani mérnöknek egy molnár engedte át »tisztá szobáját« lakásul.

A mérnök megérkezése után néhány napra beállit a molnár haragtól felhevülve a bíróhoz, s felmondja a mérnök lakását mert úgy mond »a mérnök szörnyen rondit a szobában.«

— Talán rókázott? kérdi megütözköve a bíró.

— Oh dehogy — válaszolá a molnár szörnyüködve — gondolja el csak bíró uram, a mérnök ur minden nap, néha kétszer is szappannal mosdik.

Dicsekszik egy füzfa póéta félig meddig sikerült elbeszéléseivel elmondván, hogy a tárgy nem légből kapott hanem valósággal megtörtént dolog.

— Hiszen, ha véletlenül meg nem történik, másképp ki sem találtad volna — jegyzé meg egy barátja.

A kávéházban.

A. Nézd, milyen savanyu arcot vág azaz ur, a ki »Borsszem Jankót« lapozgatja.

B. Talán nem tud magyarul; nem érti a mit olvas.

A. Dehogy! Épen az a baja, hogy érti: csö-mört kapott tőle.

Ex kathedra.

A »Virginia« codex, Pál és Virginia szerelméről értekeznek.

Nagy Constantint a keresztekre feszített, akarom mondani festett zászlók vezették diadalra.

Az egriek forró tüzet hajgáltak az ostromlók fejére.

A közlekedő csövek oly csövek melyek egymással közlekednek.

Ez különben oly komplikált tétel, hogy bizonyításába nem is bocsátkozom.

Pesti Gábor a 4 evangelistát megfordította.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

Puttony. (Bpest.) Nem sokára rákerül már a sor az ön küldeményeire is. — Bolygó Golyhó. Versében legmulatságosabb rész ez :

Anyák! tanuljatok ebből,
Fiatok úgy szeressétek
Hogy a szeretetetek erkölcs
Hozó legyen, — másként vétek.

Érje be ennyinek közlésével. — M-n D-d. (Erzsbtvrs.) Az »önérzetes versezet« meg fog jelenni. — B-fly A-l. (Szdg.) »Azt kérdez« czimü verse nem közölhető; az adomák jók; az ígért verses beszélyt várjuk. — Nebulo. Apróságait használni fogjuk. — V-i J-f. (Kassa.) Az adomákból is közölni fogjuk néhányat. — B-i J-e. (Dblcsa.) Az okmánytárba valót a közlendők közé tettük. — I-nek. mint látja: nagyon kapóra érkezett. Köszönjük. — Sw-a K-ly. (Bpest.) Hétfőt kivéve leginkább 9-11 óra közt minden délelőtt. Csak tessék egy kicsit várni, ha épen senki sem volna még a szerkesztőségben. — A-n J-cz. (Nduadr.) Szívesen látjuk máskor is. — Több kézitról jövőre.

Lapfelnéző és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státióutca 80-ik szám alatt.

Budapest, 1878.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek :

A KIADÓHIVATALBAN

Athenaeum-épület.

Budapest Barátoktere 7. szám.

Rajzolja

JANKÓ.

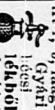
H I R D E T É S E K.

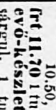
Megleppő... Lovagló-nyer-... 15-35, kétfős... 4.80-10, kétfős... 2.50-3.50, kétfős... 1.80-3.75, 10-... 100-200...

... 1.80, kétfős... 2.50-3.50, kétfős... 1.80-3.75, 10-... 100-200...

... 1.80, kétfős... 2.50-3.50, kétfős... 1.80-3.75, 10-... 100-200...

... 1.80, kétfős... 2.50-3.50, kétfős... 1.80-3.75, 10-... 100-200...

Kertész Tódortól... 1.80, kétfős... 2.50-3.50, kétfős... 1.80-3.75, 10-... 100-200...

mandr-fegyverek ft 19, 14, 15, 21, Folyós 18tény száza 50kr. Dr. Schreiber-féle teljes forma-készlet ft 14.50. Külön egyes tornászati eszközök tornagolyók kőtija 30 kr., nagy kuszlikabábuk ft 2.50, ligunna sanna-golyó 1.40-4 Ftlf. Nagy Gyermek-kocsi ft 13.50. Harmonika, accordon Remoni Lombit-fész-szekerények a házi iprachoz ft 6, 15, 17 drb. Ftprach 10 kr., minia-lap 10 kr., fűrésztárcza 2.30-2.80, Javor, Alu-csemege fountri-lapok, Anyka, keltibos nyelmelele Ispidál-ívep, az eltek nyoma-masok által megafiól malkodó, Amertszár-fogó gyermeknek 3 Ft. Amertszár-fogó gyermeknek 60 kr., sorfű, szöggyelű 60 kr., habnyafő 1.50, csop. 60 ftgő ügyesvezető véső, csop. 60 ftgő dugasz, csapala, darányvillanék, szib. 75 kr., dugaszmozg. néli kiltzheltoni erdesen dugaszokt dívenget 1, 1.80, 2.15

MÖSSMER JÓZSEF

rumburgi vászon-raktára

Budapest, koronaherceg-(uri) és zsisbárus-utca sarkán 12. sz.

ajánlja tavaszi évadra dusan felszerelt **vászon- és kész fehérenmü-raktárát házi szükségletre**, nemkülönbén teljes menyasszonyi készleteit legolcsóbb szabott árakon.

Nehogy raktár m egy hasonló czéggel felerősítessék, arra kívánom nagyon tisztelt vevőimet figyelmeztetni, hogy **vászon-üzletem a „MENYASSZONYHÓZ”** czimezve 27 év óta, még mindig a koronaherceg-(uri) és zsisbárus-utca sarkán 12. sz. a báró Orczy György-féle házban, szemben a főpostával létezik.

Árjegyzékek és minta-küldemények kívánatra bérmentesen megküldetnek.

Megrendelések legjobban és legpontosabban eszközöltetnek.

A legmakacsabb kétkedőnek ig meg kell bizonyos szer csélszerűségéről és jószágáról győződni, ha figyelembe veszi a naponkinti bizonyságokat és a nagy bizalmat, mint ezt évek hosszú során át kivivta a kir. szab. **köszvényvásznon TÖRÖK JÓZSEF** ur gyógytárából (király-utca 7. sz.) kitünő gyógyhatásával. Egy csomag a legtöbb esetben elég a keresett gyógyulást eredményezni.

W. C.

TEMESVÁRY MÓR
cipőgyára

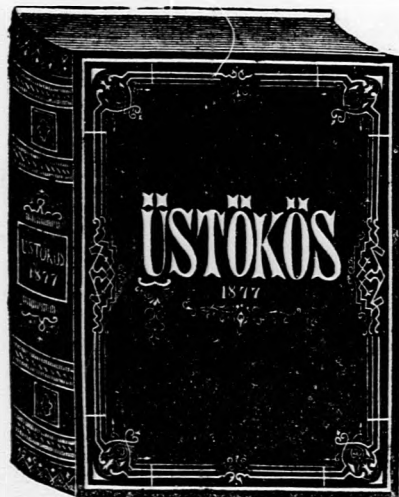
Budapest, király-utca 2. sz.

Hölgyeknek:
Regata díszes és dr. vagy egyszerű lakkorral vagy híg erős, világos és sötét színű, dupla talpjal \$ 8.—
Fűzők, s. eberharing, és egyéb bőri díszesek készlettel \$ 7.—
Tökélték mélytalpú, hosszú és rövid, négy- és ötös talpjal \$ 7.—
Uranoknak: \$ 8.—
Bőr vagy bővet komódok \$ 1.50
Lopnák, fényesek vagy becsirta bőri díszesek és erős \$ 8.—
Diplomákkal íves erős \$ 8.—
Tökélték legfinomabb díszes \$ 8.—
Ból díszes lakkorral és erős talpjal \$ 8.—
Vékonytalpúak, vintetnek készlettel \$ 8.—
Burgista dírt és hármintes \$ 8.50
Varra dírtak készlettel \$ 8.—
Újjak, dírtak, dírtak dírtak \$ 8.—
Meredő dírtak, dírtak, dírtak \$ 8.—
Meredő dírtak, dírtak, dírtak \$ 8.—
Kimerítő dírtak \$ 8.—

Valódi angol vászonnól készült bekötési díszablák

az „ÜSTÖKÖS”-hez.

Hogy a t. közönség jutányos áron, díszes és tartós kötéshez juthasson elhatároztam, mint ez külföldön már régebben szokás, az értékes magyar irodalmi vállalatokhoz díszablákat olcsó árért készíteni.

E táblákat kiválóan ajánlja **díszes külsejük**, mely alkalmassá teszi, **hogy bármely család könyves asztalának vagy könyvtárának díszére szolgáljanak**, valamint tartóságuk és olcsóságuk, s a legegyszerűbb kötés árába kerülnek.

Ily díszablák e mű **minden előbbi és jövőbeni évfolyamaikhoz** is megrendelhetők.

Egy ily valódi angol vászonnól készült, gazdagon és csak is **finom aranyal aranyozva** ellátott bekötési díszablák egy egész évfolyamhoz készítve **melynek alakját az itt látható rajz mutatja 1 frtért** kapható tetszés szerint választott vörös, zöld vagy kék színben.

Ezen táblákba a bekötést minden vidéki könyvkötő is eszközölheti.

Ily táblák ugyan ezen olcsó áron kaphatók minden egyes számokhoz is zsinórral készítve, különösen ajánlatok olvasóegyletek, szállodák, kávéházak stb. részére.

Szíves megrendeléseket kérem levelező-lap útján eszközölni, a czim, név és lakás világos megjelölése mellett. Megrendelhető levelező lapon csakis egyedül

HIRHÁGER KÁROLY könyvkötészetében.

B u d a p e s t (Akademia bérház.)

Minden más bekötéseket, hogy ha hozzám lesznek beküldve legolcsóbb áron, gyorsan és jól eszközölnék úgy szintén a vidékre is.